

Thắng-Thua

Có một hòa thượng lên núi chặt củi, trên đường trở về, ông thấy một thiếu niên bắt được một con bướm và đang cố gắng khom hai bàn tay lại để giữ cho nó khỏi bay. Nhìn thấy vị tu hành, cậu cất lời:

- Thưa hòa thượng, cháu và ngài đánh cược một ván được không?

Hòa thượng hỏi lại:

- Cược thế nào?
- Ngài đoán xem con bướm trong tay cháu sống hay chết? Nếu ngài đoán sai, bó củi sẽ thuộc về cháu.

Cậu thiếu niên trả lời. Vị hòa thượng nọ đồng ý và đoán:

- Con bướm trong tay cháu chết rồi.

Cậu thiếu niên cười lớn đáp:

- Ngài đoán sai rồi.

Nói đoạn, cậu mở tay ra, con bướm từ trong bay lên. Hòa thượng nói:

- Được, gánh củi này thuộc về cháu.

Nói xong, ông đặt gánh củi xuống, vui vẻ bước đi. Cậu thiếu niên không biết vì sao hòa thượng lại có thể vui vẻ đến như vậy nhưng nhìn gánh củi trước mặt, cậu ta không để tâm lắm vui vẻ gánh gánh củi về nhà.

Nhìn thấy con về, người cha liền hỏi số củi đó ở đâu ra, cậu mới đem chuyện kể lại cho cha nghe... Nghe hết câu chuyện của con trai, đột nhiên ông nói, giọng giận dữ:

- Con ơi là con! Con hồ đồ quá rồi! Con nghĩ là mình đã thắng sao? Ngay cả khi con đã thua, con cũng không hề biết mình đã thua đấy.

Lời cha nói khiến cậu con trai ngỡ ngác, không hiểu gì. Người cha liền lệnh cho cậu ta gánh bó củi lên vai, hai cha con mang củi đến trả cho nhà chùa. Vừa thấy vị hòa thượng người cha liền cất tiếng:

- Thưa thầy, con trai tôi đắc tội với thầy, xin thầy lượng thứ.

Hòa thượng gật đầu, mỉm cười nhưng không nói gì.

Trên đường trở về nhà, cậu thiếu niên sau một lúc bần khoăn, đã nói ra những thắc mắc trong lòng. Người cha thở dài, nói:

- Vị hòa thượng đó cố ý đoán con bướm chết, như thế con mới thả nó ra và thắng được gánh củi. Nếu ông ấy nói con bướm còn sống, con sẽ bóp chết con bướm và con cũng sẽ thắng cược. Con cho rằng vị hòa thượng đó không biết tính toán gì sao? Người ta thua một bó củi nhưng đã thắng được thứ đáng giá hơn nhiều, đó là **lòng từ bi**. Còn con, con đã thua, đã để mất thứ quý giá đó mà chẳng hề hay biết.